

המפתן / רפאל בוארון

ניקוד: הסופרת דינה וולך

על סף המפתן, בית נטויש ורעוע,
ברח משם הזמן, כתליו מכסים באזוב קבוע.
מעט לעת, חלון מוגף,
משב רוח ובדלת בועט. הפאב ממנו טרם נדף.
על הבית שבקצה הכפר, ידע הצורר להגיע גם מחר.

על סף המפתן, גרות שבת דלקו פעם.
זמן טוב גם הבית נתן, עם תקווה ומחשבה של זעם.
ברכה לחג בענג נאמרה, שירי שבת וחתונה.
לחוש גזרה עוד במהרה, לכבד ידעו את יסוד האמונה.
על הבית שבקצה הכפר, ידע הצורר להגיע גם מחר.

על סף המפתן, לאן? שאל אותו בית...
בני הבית נלקחו בכח מכאן, לא לתענוגות ולא לשיט.
הובלו כצאן לטבח, ראה רבון עולמים.
לנאצי זה היה עוד רוח, עולל, וזקן נשרפו, ובניהם עלומים.
בבית שבקצה הכפר, זעקה השמיע והצדק בו הופר.

ראה רבון עולם, להציל מיליון נשמה,
אדישות לעיני כל, אבדה הגישה.
נשמה מיליון, לעולם בזיון, לצורר לנצח יחשב אלים ובזיון.
על סף המפתן.. בית נטוש ורעוע, עד הלום לבי ממש. ממש
טבוע.

יהי זכרם ברוך!